

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA

Motparter: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Domslut

Artikel 96.1 FEUF ska tolkas så, att bestämmelsen inte ska tillämpas på sådana inskränkningar för taxioperatörer som de som är aktuella i det nationella målet.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 28 november 2016 – Giovanna Judith Kerr mot Fazenda Pública

(Mål C-615/16)

(2017/C 151/19)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Giovanna Judith Kerr

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfråga

... [ska] artiklarna 135.1 f och 15.2 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ ... tolkas så, att de bara omfattar parterna i de avtal om saluföring av tidsdelat boende som ingås eller [kan] de ... tolkas så att de även omfattar den verksamhet som klaganden har bedrivit och som utgörs av värvning av kunder och främjande av tjänster för att säkerställa att det företag som saluför det tidsdelade boendet kan sälja det, i enlighet med riktlinjer som fastställts på förhand och de gränser som angetts beträffande rabatter och reklamgåvor?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)

Överklagande ingett den 19 januari 2017 av Birkenstock Sales GmbH av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 9 november 2016 i mål T-579/14, Birkenstock Sales GmbH mot Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

(Mål C-26/17)

(2017/C 151/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Birkenstock Sales GmbH (ombud: C. Menebröcker, Rechtsanwalt und V. Töbelmann, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 9 november 2016 (mål T-579/14), eftersom sökandens talan inte bifölls
- godta de argument sökanden åberopade vid tribunalen avseende de varor där talan ogillades, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna för förfarander vid överklagandenämnden, tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Sökanden har gjort gällande att tribunalens dom av den 9 november 2016 i mål T-579/16 avseende det internationella varumärket nr. 1132742 ska upphävas då tribunalen inte biföll klagandens talan och att de argument som åberopades vid tribunalen avseende de varor där talan ogillades ska godtas.

Klaganden har vidare hävdade att artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009⁽¹⁾ har åsidosatts, då tribunalen tillämpade principerna om tredimensionella varumärken på det omtvistade internationella varumärket. Klaganden har dessutom gjort gällande att tribunalen när den prövade det internationella varumärket i förhållande till principerna om tredimensionella varumärken inte har fastställt bestämmelserna och sedvanorna i branschen för de omtvistade varorna och slutligen har klaganden kritiserat tribunalen för att den vid bedömningen av det internationella varumärkets helhetsintryck har tillämpat strängare kriterier än vad som föreskrivs i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Klaganden har dessutom gjort gällande att tribunalens dom är själv motsägande då tribunalen fastslår att särskiljningsförmågan ska prövas mot bakgrund av tecknet i sig och därefter vid prövningen beaktar frågor om användande och vidare hänvisar till en äldre dom på området avseende frågan om det är möjligt att samtidigt beakta två- och tredimensionellt användande.

Klaganden har slutligen anfört att de faktiska omständigheterna har beskrivits felaktigt då tribunalen i den överklagade domen fann att eftersom överklagandenämnden vid EUIPO baserade sig på omständigheter som följer av sådan praktisk erfarenhet som förvärfvas genom saluföring av de berörda varorna – som det kan förväntas att alla känner till – var tribunalen inte skyldig att motivera sin ståndpunkt att användandet av det internationella varumärket inte väsentligt åtskilde sig från sedvanligt användande i branschen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

Överklagande ingett den 23 januari 2017 av Apcoa Parking Holdings GmbH av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 8 november 2016 i de förenade målen T-268/15 och T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Apcoa Parking Holdings GmbH (ombud: A. Lohmann, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)